

Tips och Idéer nr 20

Lagförslag

Läste om ett nytt lagförslag om bättre djurskydd. Det var intressant att läsa. Inom western ridningen föreslås reiningen omfattas av krav på ban- tävlingsveterinär. Det var väntat och jag är inte förvånad!

Nu till något annat...

En sak som slagit mig är, att en del ryttare som lämnar häst på inridning eller träning inte vet hur hästen rids in eller tränas. Jag tycker detta är viktigt. Hästagaren har ett ansvar för hur hästen behandlas under inridnings-/träningsperioden, tillsammans med tränaren.

Det är naturligt att fråga efter vad det kostar i pengar att lämna hästen, men ta också reda på vilket pris hästen betalar för att uppnå Dina mål. Hästens pris påverkas av tidsomfånget, hästens ålder, kondition, grundförutsättningar i övrigt och av vilka metoder tränaren använder. Besök tränaren så ofta som möjligt. Var delaktig!

Avslutningsvis... Formen!

Jag tycker att många western ryttare, i större omfattning än nu, måste arbeta med hästens form.

Formen bedöms väldigt lite i western ridningens olika grenar. Det finns vissa gränser i regelboken som rör för högt eller lågt huvud eller för långt bakom lod mm. Dessa gränser säger ingenting om formen, tycker jag.

Detta gör att många ryttare inte bryr sig om formen på hästen, med följd att hästarna går på lång tygel med lågt huvud och belastar frambenen alldeles för mycket. De "hänger på bogarna".

Jag ser formen som ett "verktyg" för ryttaren att säkerställa att hästen under träning arbetar rätt och bygger rätt muskler. När träningen fungerar bra med hästen i rätt form (rätt = att hästen använder sin kropp rätt) då kan man på tävling släppa lite på tygeln och hästen arbetar rätt med väldigt lite kontakt i bettet och därmed visas en lydig häst upp.

Några vanliga fel:

- Hästen säger nej till bettet vid kontakt. Följden blir att hästen får en underhals som uppstår när hästen "låser" bogarna. Ofta sänks ryggen och trampet uteblir. Mycket vikt läggs på frambenen.
- Hästen rid nästan alltid på en lös, lång tygel i låg form. Om hästen galopperas mycket i det här "tillståndet", på exempelvis volter, blir den också lätt "hängande" på bogarna. Samma konsekvens som ovan.
- Hästen överböjs i sidled eller höjldled. Det finns en gräns hos alla hästar där effekten av överböjning i sidled slutar påverka hästen positivt från bogarna och bakåt. Med följd att hästen blir stel med "ett ben i varje hörn". Den blir inte mjuk i kroppen som en del tror. Har själv provridit några hemska exempel där ryttarna suttit hela framridningen på detta sätt i tron att hästen blir mjuk.
Detsamma händer om hästen går för långt in med nosen mot bogarna och för lågt med huvudet. Hästen påverkas inte heller här positivt från bogarna och bakåt. Hästen blir väldigt framtung och stel. Stelheten beror i båda fallen på att hästen kommer ur balans lätt och parerar detta med att bli stel och rak.

Målet med formen är att hästen, bildligt talat, får en överlinje med muskler från öronen hela vägen över ryggen och korset till hasspetsarna. Dessutom måste bogpartiet vara lösgjort och inte låst. Detta kan endast uppstå om hästen också säger "ja" till hjälperna jag använder för att skapa formen. Säger den "nej", vilket ofta händer om man använder olika former av

hjulptyglar eller skarpa bett som gör ryttaren stark, då kommer hästen istället att använda muskler för att motverka formen. Hästen blir också låst i bogarna.

Formen leder, tillsammans med bjudning, till samling som är en förutsättning för att hästen ska kunna ta i med kroppen på rätt sätt, i olika moment. Hållbarheten ökar säkert också.

Staffan